

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010148
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3617010148.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Márie Parikrupovej a Ingrid Nedasovej, v trestnej veci obžalovaného H. P., na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný

H. P., X.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom M., R. M. Č.. XXX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, bez pracovného pomeru,

je vinný, že

od presne nezisteného obdobia v roku 2009 do mesiaca november 2010, od presne nezisteného dňa pravdepodobne v mesiaci marec 2011 do presne nezisteného dňa v mesiaci október 2012, od presne nezisteného dňa pravdepodobne v mesiaci marec 2013 do presne nezisteného dňa v mesiaci október 2013, od presne nezisteného dňa v mesiaci marec 2014 do začiatku mesiaca júl 2014 a od presne nezisteného dňa mesiaca apríl 2015 do 19.11.2015 v M. v rodinnom dome popisného čísla XXX/XX týral svoju družku, s ktorou žil v tom čase v spoločnej domácnosti poškodenú P. G., spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie tým, že u nej vyvolával pocit stresu a strachu bezdôvodným kontrolovaním osobných vecí, násilnou izoláciou a bránením v sociálnom kontakte s vonkajším svetom, vyvolával u nej strach hádkami, ktoré opakovane prerastali do fyzických útokov, počas ktorých ju udieral päšťami po celom tele, fyzické útoky pretrvávali a naberali na intenzite, pričom v presne nezistený deň pravdepodobne v mesiaci apríl alebo máj roku 2010 udrel poškodenú P. G., ktorá bola v tom čase tehotná päšťou do oka preto, že chcela opustiť spoločnú domácnosť, následne v presne nezistený deň pravdepodobne v mesiaci november roku 2010 opätovne potom ako chcela poškodená opustiť spoločnú domácnosť ju fyzicky napadol a to tým spôsobom, že ju udieral v ich spoločnej izbe železným kutáčom po celom tele a spôsobil jej viaceré hematómy, ktoré si nedala ošetriť a nezanechali na jej tele trvalé následky, pričom po útoku ju vyhodil spoločne s ich maloletým synom zo spoločného obydľia, kedy sa poškodená vrátila do domu svojich rodičov, následne v presne nezistený deň v mesiaci apríl roku 2012 opakovane udieral poškodenú P. G. drevenou tyčou asi 1 m dlhou a 5 cm širokou do oblasti hlavy, čím jej spôsobil tržnú ranu v temporoparietálnej oblasti vpravo, pričom poranenie zanechalo horizontálnu asi 1 cm dlhú jazvičku a vyžiadalo si dobu liečenia v trvaní 7 až 10 dní a dobu narušenia obvyklého spôsobu života poškodenej v trvaní 7 dní, následne v presne nestotožnený deň v mesiaci september roku 2015, kedy poškodená opätovne chcela opustiť spoločnú domácnosť, kvôli neustálemu stresu, vyhrážkami dobitím, ponižovaniu a násilnej izolácii, obžalovaný H. P. poškodenú P. G. v izbe uvedeného rodinného domu po dobu asi pätnástich minút opakovane udieral kovovou tyčou po celom tele, čomu sa poškodená bránila tým, že si svojou pravou rukou chránila oblasť hlavy a ako ostala ležať zbitá na zemi jej ešte obžalovaný H. P. oholil vlasy, čím jej spôsobil zlomeninu vonkajšieho členka vľavo bez posunu a zlomeninu lakťového výbežku vpravo s posunom, ktoré zranenia si vyžiadali u poškodenej narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 1 mesiac, s dobou liečenia v trvaní 4 až 6 týždňov, čím týmto konaním spôsobil svojej

družke poškodenej P. G. vo vyššie uvedenom období fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol v tomto období ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodenej, pričom poškodená P. G. pociťovala a naďalej pociťuje uvedené konanie obžalovaného H. P. ako ťažké príkorie

teda

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 113,46-€.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej P. G., X.. XX.XX.XXXX, L. J., H. XXX/XX, škodu vo výške 1175,15-€.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske Pv 178/16/3305-49 z 20.07.2017 po jej preskúmaní, predseda senátu nariadil a hlavné pojednávanie.

Súd na hlavnom pojednávaní, vykonal výsluch obžalovaného H. P., poškodenej P. G., B. J., C. L., H. E. K., J. H., R. P. G. R., H. G., O. Y., Y. P., Z. P., L. Y., F. P., F. P., L. P., zástupcu poškodeného E. H.Á. F., R. Y. Y., Ž. P., oboznámil pripojené spisy a ostatné listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav.

Pred vykonaním hlavného pojednávania dňa 09.04.2018 navrhla obhajoba, aby súd umožnil učiniť vyhlásenie obžalovanému o vine. Predseda senátu konštatoval, že takého vyhlásenie obžalovaný doposiaľ neučinil, pretože na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2017 vyhlásil, že urobí žiadne vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. Tu súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/10/2017 z 16.02.2017, s ktorého odôvodnením týkajúcim sa právnej argumentácie o možnosti učiniť vyhlásenie o vine aj v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní sa úplne stotožňuje. Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. obžalovaný môže vyhlásiť vinu na hlavnom pojednávaní, z čoho vyplýva, že tak môže urobiť kedykoľvek počas hlavného pojednávania. Nie je tomu prekážkou ani ustanovenie § 258 ods. 1 Tr. por. pretože jediným jeho zmyslom je umožnenie obžalovanému učiniť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. pred jeho výsluchom a ďalším dokazovaním, nie znemožnenie tohto vyhlásenia neskôr. Tu je potrebné si uvedomiť mimoriadny význam vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ a c/ Tr. por. z hľadiska jeho následkov najmä pre obžalovaného. Ten sa za prijatia takéhoto vyhlásenia vzdáva

práva podať odvolanie voči výroku o vine, vinu uznáva a prijíma právnu kvalifikáciu skutku. V podstate súhlasí s podanou obžalobou, pokiaľ ide o otázku viny, napomáha zároveň objasneniu trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní a súde. Istotne nebolo úmyslom zákonodarcu povýšiť formu nad obsah a znemožniť využiť toto právo obžalovanému, pokiaľ ho nevyužil včas len bezprostredne po prednesení obžaloby. Tu súd poukazuje aj na ustanovenie § 277 ods. 5 Tr. por. podľa ktorého je možné z dôležitého dôvodu vykonať hlavné pojednávanie odznova, rovnako možnosť doplnenia dokazovania aj po záverečných rečiach či podľa okolností zistených pri záverečnej porade (§ 276 ods. 1 Tr. por.), čím je tiež narušený formálny postup vedenia pojednávania inak určený v ustanoveniach o dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu uznesením prijal s poukazom na predchádzajúci odsek vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste, a náhrade škody. Súd skutok právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona. Obžalovaný konal v priamom úmysle.

Pretože po vyhlásení o vine už nebolo vykonávané ďalšie dokazovanie, zanikol tak dôvod na výsluch svedkov H. F.K., H. P. C. L. P..

Obžalovaný učinil po vykonanom dokazovaní vyhlásenie o vine, v záverečnej reči skutok oľutoval.

Poškodená P. G. uplatnila nárok na náhradu škody z dôvodu ujmy na zdraví, pri výsluchu v konaní pred súdom uplatnila bolestné. Uviedla okrem iného, že pokiaľ nežila s obžalovaným, tak sa vracala k rodičom, keď odchádzala naspäť k obžalovanému, rodičom sa o tom nezdôverovala, vracala sa k nemu lebo verila, že sa zmení. Takto konala aj keď už bolo jej dieťa zo vzťahu s obžalovaným v náhradnej starostlivosti jej rodičov, kde je od jeho troch rokov, od októbra 2013. Počas odlúčenia spolu s obžalovaným komunikovali prostredníctvom elektronických aplikácií. Nemala dlhodobu žiaden príjem, keď bol obžalovaný vo výkone trestu, chvíľu pracovala v Nemecku. Bála sa od obžalovaného odísť, avšak v čase keď boli odlúčení, nijako ju nenútil sa vrátiť. Vždy do dvoch týždňov až mesiaca po obnovení spoluzitia sa násilie začalo opakovať.

Zástupca poškodeného Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. JUDr. Mária Kováčiková, uplatnila nárok na náhradu škody, vychádzajúc z oznámenia lekára, že ošetrovanie fraktúry lakťovej kosti poškodenej bolo z dôvodu zavinenia tretej osoby.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo č. 30/2016 z 13.05.2016 a farmácia odvetvie chirurgia MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD. MBA a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že poranenia poškodenej z mesiaca apríl 2012 a september 2015 boli na účely bolestného ohodnotené ako: rana tržná, rezná, tržne zmiaždená - 5 bodov, zlomenina háka lakťovej kosti liečená konzervatívne - 30 bodov, zlomenina vonkajšieho členka - 40 bodov spolu 75 bodov. Znalec vyčíslil bolestné na sumu 1175,15-€.

Podľa vyčíslenia liečebných nákladov Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. na čl. 116 b,c, si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej P. G. a jej ošetrovanie 30.03.2016 v sume 113,46-€ čo špecifikoval ako špecializovaná ambulantná starostlivosť 48,25-€, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 39,02-€, lekárne, výdajne, optiky, distribútori 26,19-€.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na čl. 295 obžalovaný H. P. bol dvakrát postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spáchaný dňa 13.12.2013 (sankcia pokarhanie) a 09.11.2013 (pokuta 10,-€).

Podľa odpisu z registra trestov na čl. 330-332 bol obžalovaný H. P. do času skutku osemkrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/43/2003, sp. zn.

1T/158/2008, sp. zn. 2T/173/2012 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný je slobodný, je otcom viacerých maloletých detí.

Obžalovaný H. P. bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody o výmere 7 mesiacov podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Skutok v tejto veci sa stal v dobe od novembra 2011 do 10.12.2011.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/145/2014-216 zo dňa 03.12.2014, doručeným obžalovanému dňa 08.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/4/2015-256 zo dňa 28.01.2015, právoplatným dňa 28.01.2015 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kedy dňa 3.7.2014 v mieste bydliska v M., R. M. XXX/XX vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím poškodenej K. P. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/160/2014-359 z 03.08.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/111/2015-394 z 18.01.2016 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným z pokusu prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov pre skutok zo dňa 14.11.2011 za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zrušený výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/27/2016-584 zo 07.11.2016, právoplatným 23.11.2016 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č.k. 2T/160/2014-359 zo dňa 03.08.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/111/2015-394 z 18.01.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaný v súčasnosti vykonáva trest v tejto veci.

Prokurátorka navrhla uznať obžalovaného vinným na podklade obžaloby a za prihladenia k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. uložiť mu trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a rozhodnúť o nárokoch poškodených na náhradu škody. Obhajoba navrhla vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného o vine uznať ho vinným na podklade obžaloby, jeho vyhlásenie, ktorým napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a skrátil trestné konanie, ako aj skutočnosť, že pokiaľ by čo i len o niekoľko mesiacov skôr prestal páchať trestnú činnosť bol by mu ukladaný trest súhrnný zohľadniť a uložiť mu trest za použitia § 39 Tr. zák. Obžalovaný v záverečnej reči vyhlásil, že trestnú činnosť ľutuje.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody samostatný a nepodmienečný. Vychádza z trestnej sadzby 7 až 15 rokov odňatia slobody. Obžalovaný skutok páchal v období od nezisteného obdobia roku 2009 až do 19.11.2015, s výnimkou doby keď s ním poškodená nežila v spoločnej domácnosti, teda

do úvahy neprichádza ukladanie trestu súhrnného. Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., trestnú činnosť obžalovaný napokon priznal a aj ju oľutoval. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to ku skutku predchádzajúcim odsúdeniam za úmyselnú trestnú činnosť. Tu je potrebné uviesť, že pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci nebol odsúdený za zločin, pretože za ten bol odsúdený až vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2016.

Súd u obžalovaného aplikoval § 39 ods. 2 písm. d/ a § 39 ods. 4 Tr. por. per analogiam a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov (60 mesiacov), pričom spodná hranica trestnej sadzby pri aplikovaní uvedeného ustanovenia je 56 mesiacov. Dôvodom mimoriadneho zníženia trestu sú vyhlásenie o vine obžalovaným, okolnosti spáchania skutku vo vzťahu k správaniu samotnej poškodenej a už ukladané tresty za inú trestnú činnosť.

1. Obžalovaný svojim vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napomáhal objasneniu trestnej činnosti tým, že urobil vyhlásenie o vine a tým podstatne uľahčil dokazovanie v tejto veci. Hoci sa zdá byť takéto vyhlásenie obžalovaného na prvý pohľad účelové v situácii, keď bolo vykonané už takmer celé dokazovanie, vôbec nie je z hľadiska účelu trestného konania a preukazovania viny bezvýznamné. Práve naopak. Je potrebné si uvedomiť, že z trestnej činnosti obžalovaného usvedčovala len poškodená, k tomu existovali len nepriame dôkazy v podobe výpovedí rodičov poškodenej a opäť len reprodukované informácie či informácie o vyjadrovaní obžalovaného o poškodenej od svedka Vöröša. Závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia síce svedčili o utrpených zraneniach poškodenej v minulosti, avšak verzie o ich vzniku podával obžalovaný a svedkovia obhajoby na jednej strane a poškodená rôzne. Obžalovaný trestnú činnosť popieral, jeho verziu potvrdzovali svedkovia obhajoby, hoci najmä z blízkej či vzdialenejšej rodiny obžalovaného. Bolo pri tom zrejmé, že logicky výpovede svedkov obhajoby a poškodenej popri sebe neobstoja, niektoré tvrdenia nemôžu byť pravdivé. Vine obžalovaného nasvedčoval aj záver znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, avšak tieto závery by súd len formalisticky neprevzal bez ďalších dôkazov svedčiacich o životnom štyle poškodenej, ktorý potvrdila aj ona sama či jej rodičia.

2. K špecifickému vzťahu obžalovaného ako agresora a poškodenej. Je potrebné uviesť, že poškodená nebola osobou, ktorá by bola nútená žiť s obžalovaným v spoločnej domácnosti. Nebola na ňom existenčne závislá, pri prejavení svojej čo i malej snahy, využitia podpory jej vlastných rodičov. Niekoľkokrát boli odlúčení, obžalovaný bol aj vo výkone trestu, sama sa k nemu vracala, ba istý čas zotrvala v jeho domácnosti aj potom, čo nastúpil do výkonu trestu po 19.11.2015. Dôvody, ktoré uvádzala, súd nepovažuje za úplne vierohodné, do popredia vystupuje ekonomický motív, a to v podobe zisťovania, bezstarostnosti k povinnostiam, nie odkázanosti. Je potrebné si uvedomiť, že hoci je obžalovaný biologický otec dieťaťa poškodenej, ani on ani poškodená sa o dieťa od jeho troch rokov nestarali. Dieťa je v náhradnej starostlivosti rodičov matky. Títo matku viackrát prichýlili, pričom dôvodom, prečo u nich nezostala boli aj ich výčitky poškodenej, aby si plnila povinnosti, ktoré ako matka má. Napokon zlyhanie rodičov, pokiaľ ide o riadnu starostlivosť o dieťa, bolo aj dôvodom na nariadenie náhradnej starostlivosti nad mal. G. P. (Okresný súd Partizánske sp. zn. 1P/3/2014). Súd nepovažuje konanie poškodenej za racionálne ani morálne, ak uprednostní pobyt u rodiny obžalovaného, kde sa od nej nevyžaduje aby pracovala, pred pobytom u jej rodičov s jej vlastným dieťaťom. V tomto zmysle zlyháva aj teória o fixácii sa na agresora, ktorá by nemala byť silnejšia ako materinský cit k dieťaťu a vzťah k rodičom v mieste, kde matka môže pociťovať útočisko a bezpečie. Rovnako poškodená okrem jednej situácie, keď obžalovaný prišiel do domácnosti rodičov poškodenej, kde k nijakému násiliu nedošlo, žiaden iný prípad, keby ju obžalovaný prenasledoval, akýmkoľvek spôsobom nútil aby sa k nemu vrátila neuviedla. Hoci sa správal spôsobom uvedeným v obžalobe, takéto správanie nasledovalo až po tom, čo sa poškodená k nemu dobrovoľne vrátila. Z vyššie uvedených dôvodov súd považuje aj za nevierohodné tvrdenia poškodenej o dôvode nemožnosti odchodu od obžalovaného, ktorý však tento postoj poškodenej využil a konal spôsobom uvedeným v obžalobe.

3. Nemožno neuviesť aj ďalšiu skutočnosť, že z časového hľadiska obžalovaný páchal trestnú činnosť po tak dlhý čas, že zahŕňa aj jeho skoršie odsúdenia, pričom len z dôvodu dokonania trestného činu až 19.11.2015, neprichádzalo do úvahy ukladanie trestu súhrnného k jednému zo skorších odsúdení, ale trestu samostatného, ktorý je pre páchatela prísnejší.

Všetky tieto skutkové aj právne okolnosti súd vzal na zreteľ pri ukladaní trestu, pričom trest odňatia slobody na 5 rokov súd považuje za primeraný a spravodlivý na dosiahnutie účelu trestu. Jednak tomu,

aby sa zabránilo obžalovanému v páchaní trestnej činnosti, tomu aby bol pre neho trest do budúcnosti ponaučením, ako aj vo všeobecnosti bol dostatočným morálnym odsúdením páchatel'a tejto závažnej trestnej činnosti.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody na úmyselný trestný čin (sp. zn. 2T/145/2014 - dňa 05.02.2015), súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody, pričom súd vychádzal z vyhlásenia o vine, predložených listinných dôkazov a znaleckého posudku pričom poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. priznal proti obžalovanému nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 7 písm. c/ z.č. 580/2004 Z.z. a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo výške 113,46-€ a poškodenej P. G., škodu z titulu bolestného za utrpené zranenia vo výške 1175,15-€.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.